

EL LIBRO DEL BUEN AMORT

AUTOR:

–Influenciat per l'entorn eclesiàstic de l'època i pels seus estudis de retòrica. Fonts: obres en castellà, llatí, i probablement en francès, provençal i galaico-portuguès. Alguns dels materials que usa provenen d'Orient, a través dels àrabs.

–Tiu 1: L'estructura fluïda i complexa entre fixion i realitat, i l'autobiografia eròtica pot ser d'influència andalusí (El collar de la Paloma de Ibn Hazm).

–Tia 2: Estructura hispanohebraica del gènere de les Maqamat i en concret *el libro de las delicias*. No teoria molt vàlida pq es veu que no sabia ni àrab ni habreu.

–Tius 3: *De Vetula*, comèdia elegíaca: autobiografia de pitu eròtic, àmpliament divulgat en l'europa medieval. (Pamphilus, tb).

– Tius 3': Està redacta en 1ª p. per influència de l'escola de predicadors medievals que ho feien per finalitats didàctiques. És una primera persona col·lectiva.

No se sap el pq d'aquest llibre. Potser denúncia del pecat sessuaaar? Les notes predominants són la ironia, l'ambigüitat i la paròdia. Ja, i què? pos eso, queso...

LLIBRE:

–Influenciat per la tècnica expressiva dels sermons clericals, cultes i populars. (exempla). També influenciat per Ovidi, els Fabliaux, l'amor cortès, el drama llatí (religiós i profà) de l'edat mitjana, per la poesia goliàrdica, i per la lírica popular.

–No sempre tuvo unitat. Escrit en temps diferents. En algun moment, l'Arcipresta decideix ajuntar tota la seva obra en un sol volum. Tot això són suposicions, eh? –diu la Cristina...

–LLIBRE ÚNIC, no classificable. Estrany a l'època.

–Forma: pseudo-auto-biografia. És fals, o fictici. No s'ha de prendre seriosament. Les argumentacions sempre recolzades per la boca d'alguna autoritat: es guarda les espatlles. La saviesa popular (proverbis, fàbules,) sempre han tingut molta autoritat.

–BUEN AMOR: Amor a Déu/Desig sexual. Intenta confondre? Durant tota l'obra.

PARTS

1.– Invocació a la verge en Cuaderna Vía, de tradició doctrinal.

2.– Pròleg en prosa a mode de sermó culte.

A partir d'aquí està tot en Cuaderna Vía irregular. Alterna amb peces líriques de metre variat.

primer nucli narratiu:

3.- Un conte còmic. Disputa mímica entre grecs i romans. Paròdia.

4.- Primer episodi autobiogràfic. Ell envia una Alcahueta (trotaconventos a títol genèric), la dama no la vol escoltar, apoiandu cada negativa amb una fàbula d'animaux. Són eximplis morals. Són fàbules esòpiques (Esopo) adaptades al gust castellà.

5.- Segon episodi autobiogràfic: veu com el seu alcahuete, un tal García, es lliga la dama, una panadera que es deia Cruz.

6.- Tercer: Un altre fracàs amorós.

7.- Visió en què el protagonista increpa a l'Amor personificat. Apa. L'Amor li dona consells. Influència de l'*Ars Amandi* d'Ovidi. Inclou sàtira del poder dels diners.

8.- Adaptació del Pamphilus (de amore). Comèdia-elegia llatines que del segle XII. Diu... Protagonista ara adopta el nom de Don Melón de la Huerta. L'alcahueta Trotaconventos (una trotaconventos específica), convenç a la vídua Dña. Endrina, a través d'exempla.

9.- Montanyes del Guadarrma. Es troba, successivament, amb quatre serranas. L'Arcipresta és violat per una de les quatre foques. És una paròdia del gènere de la pastorel·la.

10.- Conjunt de lírica religiosa.

11.- Batalla entre Don Carnal y Dña. Cuaresma. Paròdia de la èpica. Guanya el Carnal, cavalga en triomf acompanyat de Don Amor. És una al·legoria en contra de l'abstinència i la castedat.

barrim, barram, barrum, homes i dones del cap dret,

barrim, barram ,barrum, no em trepitgeu el capulleeeeeeeeeeeet!!!.....

12.- La trotaconventos convenç a l'Arcipresta que és millor enamorar-se d'una monja Ecs! I se'n va a parlar amb Dña. Garoza. La monja i l'alcahueta fan un debat, amb eximplis, en els que s'inclou el retrat del protagonista. La monja es mor.

13.- Planto (plany) pe la trotaconventos, que s'ha mort, també. Recriminació seriosa a la morrrrt.

14.- Sàtira contra el concubinato eclesiàstic.

15.- Indicación final sobre la naturalesa i propòsits del llibre.

El LBA inclou 2 poemes sobre la crucifixió i alguns sobre la Verge +.

El LBA va ser molt llegit en el seu primer segle d'existència.

En tenim 3 manuscrits, incomplets els tres (Salamanca, Toledo i Gayoso) i tb fragments d'una traducció portuguesa del segle XIV.

-Per l'autor no és important allò psicològic. Les històries giren a l'entorn d'una veritat central i autoritària. Veu un regne estàtic de seducció terrena.

-Les històries no són originals. Però ho explica com un juglar (genialitat)

.- LBA